

PASSIONSSÖNDAGEN

JUDICA

Text Hebr 9: 11-15. Predikan av Lars Borgström (LFS)

Predikan idag skall handla om Jesu översteprästerliga ämbete från epistelläsningen, och hur detta hör samman med den bockblodsbestänkta nådastolen i Jerusalems tempel. Det som i Gamla testamentet dunkelt, på ett skugglikt sätt antyds blir förklarat på ett tydligt sätt i Nya testamentet.

SKUGGBILDEN

I det gamla Israel fanns en plats, ett ställe, där försoningens verklighet särskilt tydligt framträdde, nämligen nådastolen i Jerusalems tempel. Nådastolen var det gyllene locket på förbundsarken där de tio budens två stentavlor förvarades i botten (2 Mos. 25:17-22). Förbundsarken stod i det innersta rummet i templet som kallades ”det allra heligaste”. Detta rum var så heligt att det avskildes genom en förlåt, ett tjockt draperi. Endast översteprästen fick gå in dit en gång om året. Det skedde på den stora försoningsdagen, *yom kippur*, då han bestänkte nådastolen med blodet av en bock (3 Mos. 16:15-16). *Yom kippur* betyder ordagrant ”övertäckardagen”, d.v.s. den dag då förbundsarken övertäcktes med bockens blod. Alla Israels synder under det gångna året förläts på den stora försoningsdagen.

I helighetslagen säger HERREN till Israel: ”*Ni skall vara heliga, ty jag, HERREN, er Gud, är helig*” (3 Mos. 19:2). Till heligheten som Gud har och som Han kräver av sitt folk hör att vara syndfri, absolut ren, god och kärleksfull. Sådan är Gud och sådant måste också det folk vara som skall höra Honom till. Synd får inte förekomma. HERREN förbannar alla dem som inte lyssnar till Hans bud och gör efter dem (5 Mos. 11:26-28).

Israels barns synder mot budorden, vars tavlor låg i botten av förbundsarken, vittnade emot dem och genom denna sin skuld var de fördömlsevärda. De var inte ett heligt folk och skulle därför inte kunna vara den helige Gudens folk, *om nu inget inträffade som förändrade situationen*. Det var just detta som skedde på försoningsdagen, övertäckardagen. När nådastolen, locket på förbundsarken, av översteprästen övertäcktes med blodet från bocken, uttraderades brotten mot budtavlor. När Gud blickade ned på förbundsarken såg Han bara blodet som överskyldde arken med dess överträdde budord. Genom blodet utplånades alltså alla synder under det gångna året.

En intressant detalj är att keruber också blickade ned på nådastolen. I avsnittet där Gud ger instruktioner om hur förbundsarken skall byggas, läser vi: ”Keruberna skall breda ut sina vingar uppåt så att de övertäcker nådastolen med sina vingar. Deras ansikten skall vara vända mot varandra. Mot nådastolen skall kerubernas ansikten vara vända” (2 Mos. 25:20). Första gången vi läser om keruber i Bibeln är i 1 Mos. 3:24, där Gud, efter att ha drivit ut Adam och Eva ur lustgården, sätter ut dem som vakter för att ”bevaka vägen till livets träd”. Synden hade omöjliggjort människans umgänge med Gud. Men när nu försoningsblodet övertäcker nådastolen kan inte heller de bevakande keruberna se någon synd längre då de blickar ned och människan har åter tillträde till gemenskap med Gud.

VERKLIGHETEN

Med den gammaltestamentliga skuggbilden som bakgrund kan vi bättre förstå vad som hände i tidens fullbordan, då Jesus offrades på korset den dag som blev den verkliga försoningsdagen, den sanna *yom kippur*. Om ceremoniallagen, alla Guds föreskrifter för offer- och tempeltjänst, gäller nämligen att den endast innehåller en skugga av det goda som kommer, d.v.s. Kristi

fullkomliga offer, "och inte tingen i deras verkliga gestalt" (Hebr. 10:1). Jesus fullbordar såsom Översteprästen den gammaltestamentliga offertjänsten. Jesu blod är nämligen det verkliga offerblodet som förebildades av bockens blod i Jerusalems tempel.

När Jesus instiftade nattvarden sade Han: *"Detta är mitt blod, förbundsblodet, som är utgjutet för många till syndernas förlåtelse"* (Matt. 26:28). Detta sade Han med tanke på det som skulle ske dagen därpå. Och det som utspelade sig på Golgata inträffade samtidigt i det himmelska tabernaklet: Kristus gick *"en gång för alla in i det allra heligaste, inte med bockars och kalvars blod, utan med sitt eget blod, och vann en evig återlösning"* (Hebr. 9:12). De gammaltestamentliga prästerna och offergåvorna var bara skuggbilder av den sanna Översteprästen som bar fram sig själv som det felfria offret (Hebr. 9:14), giltigt för alla tider (Hebr. 10:12). På samma sätt var tabernaklet i öknen och dess fortsättning, templet i Jerusalem, bara skuggbilder av helgedomen i evighetens tillvaro, *"det större och fullkomligare tabernakel som inte är gjort med händer, det vill säga som inte tillhör den här skapelsen"* (Hebr. 11:11). När tiden var fullbordad, d.v.s. då tiden för den gammaltestamentliga uppenbarelsen löpt ut, gick Jesus in i det allra heligaste med sitt blod och bekräftade därmed det förebildande i den gammaltestamentliga tempeltjänsten.

Detta gjorde Han som Översteprästen för ett nytt förbund, ett nådeförbund. Över nådastolen i Himmelen stänkte vår Översteprästen sitt blod, samma blod som just då rann ur Hans kropp, där Han hängde på korset för våra synders skull. Jesu rena, gudomliga blod övertäcker lagtavlorna och alla överträdelser mot dem som hela mänskligheten, genom alla tider, har gjort sig skyldig till.

När Jesus dog på korset, brast förlåten i templet i två delar, uppifrån och ända ner (Matt. 27:51). Så länge det främre rummet bestod, visade den Helige Ande att vägen till det allra heligaste ännu inte var uppenbarad (Hebr. 9:8). Men när Jesus i sin kropp bar våra synder upp på förbannelsens trä och led döden för dem, förändrades förutsättningarna helt och hållet. Förlåten brast. Vägen blev öppen och fri för varje syndare till nådens tron, det allra heligaste. Frälsningshemligheten hade uppenbarats. Jesus öppnade vägen för var och en till Guds kärleksfulla fadershjärta.

TILLÄGNELSEN

Jesus säger: *"Den som äter min kropp och dricker mitt blod, han har evigt liv"* (Joh. 6:54). Här handlar det framför allt om ett andligt ätande och drickande, då du med ditt hjärtas öga och med trons blick ser hur din Översteprästen gick in i det allra heligaste och övertäckte nådastolen genom att bestänka den med sitt eget blod och därmed överskyldde alla dina brott mot Guds heliga lag.

När du ser detta, kan också du gå fram till nådens tron, för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid (Hebr. 4:16). Du ser dina synder som en daglig plåga, men Gud ser dem inte. Han har inte ens någon kännedom om dem, eftersom vår Översteprästen övertäckt dem med sitt rena, gudomliga blod. Jesus gjorde slut på överträdelserna, förseglade synderna och försonade skulden (Dan. 9:24). Han utverkade en försoning för dina och alla människors synder, som gäller i evighet. I Guds ögon är du helig, ren, rättfärdig och Himmelen värdig.

Synden är och förblir visserligen din dagliga plåga så länge du lever ofullkomlighetens liv här på jorden. Men i din kamp mot synden får du inte glömma, att genom Jesus blir du aldrig dömd efter lagen. Det är nådeförbundets underbara förmån. Din Översteprästen har ju en gång för alla gått in i det allra heligaste med sitt eget blod, stänkt det på nådastolen, under vilken lagens tavlor förvarades, och på det viset återlöst dig och köpt dig fri från lagens förbannelse. Därmed har också vår Översteprästen förlöslat, förvärvat och vunnit dig ur dödens och djävulens våld och i stället gett dig evigt liv.

En nådastol Herren Gud oss givit,
som genom blodet oss vunnit är.
Och Jesus själv en försoning blivit
för världens synder, så ordet lär. (Lova Herren 432:1)

Amen.